

[Adolph Sørensen.]

skab, som vi anser forsvars- og værneviljen for at være.

Else-Merete Ross: I 1950 fremsatte det radikale venstre et ændringsforslag til loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde. Det gik bl. a. ud på, at de indkaldte skulle have mulighed for mere produktivt arbejde end skovarbejde. Den 18. januar 1961 opfordrede jeg i spørgetiden den daværende indenrigsminister til at undersøge mulighederne for mere produktivt arbejde for militærnægterne. Med 11 års mellemrum fik det radikale venstre det samme svar, nemlig at ministeriet til stadighed havde opmærksomheden henvendt på spørgsmålet om at finde nye arbejdsmuligheder til supplerung af skovarbejdet. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg har vanskeligt ved at tro, at der er blevet spekuleret særlig intensivt i ministeriet i de 11 år for at finde nye muligheder, men nu foreligger der materiale om, hvordan man ordner militærnægternes forhold i andre NATO-lande, og der er efter min mening både i Norge og i Holland ordninger, som kunne være anvendelige også i Danmark.

Det ærede medlem hr. O. Mathiasen ved udmærket godt, at der for øjeblikket i indenrigsministeriet netop foregår undersøgelser af, om nogle af disse ordninger kunne indpasses hos os, og på hvilken måde.

Så vidt jeg forstår, har indenrigsministeriet foreløbig ikke mødt nogen særlig imødekommehed, hverken hos hospitalerne eller hos fagforeningerne, og jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede minister, at det bliver nærmere undersøgt, hvordan man i Holland, Norge og Vesttyskland har været i stand til at få ordninger gennemført hos de samme instanser, som hos os er afvisende.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. O. Mathiasen, om det ikke er rigtigt, at der forelå en aftale mellem ham og den højtærede indenrigsminister om, at man ikke ville genfremsætte lovforslaget, før ministeriets undersøgelser var gjort færdige, eller i hvert fald ikke uden man havde talt med den højtærede minister om det. Hvis det er tilfældet, hvorfor er lovforslaget så genfremsat nu? Jeg må indrømme, at jeg har været naiv nok til at tro, at det ærede medlem oprindeligt fremsatte sit lovforslag ud fra en

ærlig vilje til at skaffe militærnægterne mulighed for mere samfundsnyttigt arbejde. Jeg beklager meget, at jeg har taget fejl. Havde den ærlige vilje været til stede, så havde det eneste rimelige været at lade den højtærede minister fortsætte med de undersøgelser, der er i gang.

I et møde, hvori undervisningsministeren og jeg deltog, har den højtærede indenrigsminister sagt, at undersøgelserne vil fortsætte, og derfor er jeg absolut overbevist om, at der vil kunne findes frem til forskellige nye muligheder.

Jeg er bestemt ikke tålmodig af natur og ville gerne snart have oplysninger om, hvilke nye arbejdsmuligheder der kan peges på, men i sagens interesse finder jeg, at det er det eneste rigtige at bekæmpe sin utålmodighed.

Jeg vil gerne takke den højtærede minister, fordi han er mere imødekommende og forstående end sine forgængere. Da lejrchef Funder i Gribskovlejren spurgte, om han måtte lade en del af militærnægterne hjælpe Dansk Røde Kors med sortering og pakning af tøj, der skal sendes til Algeriet, fik han omgående tilladelse til det. Fra mandag til fredag i forrige uge sorterede og pakkede 20 mand fra Gribskovlejren for Røde Kors her i byen. I denne uge er 16 mand beskæftiget; på fredag vil det vel blive afgjort, om Røde Kors også har brug for mandskab i den kommende uge. Jeg ved fra en af deltagerne, at det bestemt ikke har været nogen form for skovtur, men et anstrengende og krævende arbejde, der blev udført. Jeg ser heri et bevis på god vilje til at nå frem til en smidigere ordning.

For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg dog gerne understrege, at jeg principielt er tilhænger af en ordning af de civile værnepligtiges arbejde helt på linje med de ordninger, der findes i Norge og Holland, og her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at disse lande har haft ordninger med lejre og arbejde, sådan som vi har det nu, men at de har ændret deres system, så det er til større gavn for samfundet og giver de unge en fornemmelse af virkelig at yde en indsats for deres land i den tid, de er indkaldt. Jeg håber, at der engang i dette høje ting vil være politisk mulighed for at få gennemført lignende ordninger, og det ville måske fremme forståelsen, hvis medlemmer